

Anne Louis Cammenga: 'Wees gerust! Vóór, tijdens en ná je dood sta ik als een rots aan je zijde!' Uitgeverij Boekscout, Soest 2013 (Nierkanker/ Levensende/ Spiritualiteit/ Rouw/PO/1)Zie ook: www.boekscout.nl

Soort boek/ziekte/stijl:

Egodocument van 106 pagina's waarin Anne Louis Cammenga beschrijft hoe zijn moeder te horen krijgt dat ze uitgezaaide nierkanker heeft en niet lang meer te leven. Ze overlijdt in een hospice binnen een half jaar na de diagnose. Anne Louis beschrijft hoe zijn moeder en hij genieten van de momenten die zij samen nog hebben. Daarbij is hun geloof en hun kerkgemeenschap een grote steun, ook al kent zijn moeder ook opstandige momenten. Anne Louis licht toe hoe zijn moeder sterft, begraven wordt, wat er daarna praktisch en financieel afgehandeld moet worden en hoe hij dat als executeur testamentair aanpakt. Met een voorwoord van Pastoor Henk Bloem van Parochie Sint Maarten en van voorgangers van de Protestantse Kerk Nederland.

Over de schrijver:

Anne Louis Camminga is secretaris bij een bedrijf, werkte als mantelzorger voor zijn moeder en heeft vele hobby's, onder andere geschiedenis, lezingen geven over (cultuur)historische onderwerpen en reizen. Bovendien is hij in zijn vrije tijd directeur van het Informatiecentrum Tweede Wereldoorlog (IWOII). Hij schreef in 2012 en 2013 de boeken 'Marie Antoinette van Bourbon-Habsburg-Lotharingen' en dit boek. zie ook: (@ALCammenga) en www.boekscout.nl

Korte bespreking:

Anne Louis Cammenga beschrijft enige achtergronden die het leven van hem en zijn moeder hebben gekleurd: de tweede wereld oorlog, oecumenisch geloven, actief lid zijn van een geloofsgemeenschap. In het boek beschrijft hij niet alleen hoe vrienden, voorgangers en leden van de kerkgemeenschap zijn moeder bezoeken en steun aan haar en hem leveren. Hij gaat ook in op het waarom van de oecumenische gedachte en wijst daarbij op lessen uit de tweede wereldoorlog: zijn moeders leven is erdoor beïnvloed en hij is zelf ook niet voor niets in zijn vrije tijd directeur van het Informatiecentrum Tweede Wereldoorlog (IWOII).

Cammenga licht toe hoe een eucharistieviering mogelijk wordt gemaakt in het hospice en zijn moeder goede verzorging krijgt. Hij gaat in op hun gesprekken, contacten en activiteiten gedurende die laatste periode uit het leven van zijn moeder. Hij beschrijft hoe zijn moeder uiteindelijk sterft en hoeveel verdriet hem dat doet. Hij licht uitgebreid toe hoe zijn moeder begraven wordt en wat er daarna afgehandeld moet worden. Hij staat stil bij zijn rouwperiode, hoe hij rouwde, hoeveel warme aandacht hij van velen op verschillende manieren kreeg en uiteindelijk ook op wat deze periode hem heeft gegeven: onder andere een goed intensief contact met zijn geliefde moeder. Uiteindelijk beschrijft hij zo zo'n twee jaar.

Wat viel op:

- Hoeveel steun een kerkgemeenschap elkaar kan geven.
- Hoeveel er geregeld moet worden als iemand sterft. De uitgebreide beschrijving hiervan laat goed zien wat er op familie en een executeur testamentair afkomt, en hoe goed het is om dat allemaal zorgvuldig en met toewijding te doen.

- De invloed van de tweede wereldoorlog.
- De symboliek van de lelies in katholieke en protestantse kerk en hoe op de kist Cammenga's moeder een prachtig kleed met deze lelies lag, binnen een week gemaakt door een vriendin.

Citaten:

Pag.20: 'Na mijn moeders overlijden ben ik een tijd vrijwilliger geweest in een ziekenhuis. Toen merkte ik ineens in mijn contacten met patiënten hoeveel ik als mens had geleerd van de ziekte- en stervensbegeleiding van mijn moeder.'

boekscout.nl: 'Wij gebruiken de avondmaaltijd samen weer in een aparte voor ons gereserveerde kamer. Net als op mijn verjaardag de dag daarvoor. Wederom worden wij weer door de verpleegsters grondig verwend. Er zijn diverse soorten beleg en verschillende soorten brood, maar het is vooral heel duidelijk zichtbaar dat de zusters ons beiden een onvergetelijk weekeinde willen bezorgen. Die avond nemen mijn moeder en ik het Heilig Avondmaal tot ons tijdens de kerkdienst in het restaurant, dat door vrijwilligers op een hele knappe manier tot kerkzaal is omgebouwd. De tranen stromen over mijn wangen en houden niet op te blijven stromen, want mijn intuïtie – die het altijd bij het rechte eind heeft – zegt mij onmiskenbaar duidelijk dat dit de laatste keer is dat mijn moeder en ik samen het Heilig Avondmaal tot ons zullen nemen. Het snijdt diep in je ziel om voorgoed afscheid te nemen van iemand van wie je zielsveel houdt of te beseffen dat een samenzijn – in welke vorm dan ook – voor de allerlaatste keer zal zijn. (...)'

Recensies/extra:

<http://www.parochie-sintmaarten.nl/DesktopModules/Bring2mind/DMX/Download.aspx?portalid=0&EntryId=156>

'Boek parochiaan Cammenga met voorwoord Henk Bloem. Parochiaan Anne Louis Cammenga (1961) heeft een tweede boek, getiteld 'Wees gerust! Vóór, tijdens en ná je dood sta ik als een rots aan je zijde!' laten verschijnen via Uitgeverij Boekscout in Soest. Pastoor Henk Bloem van Parochie Sint Maarten heeft een voorwoord geschreven, evenals voorgangers van de Protestantse Kerk Nederland. Cammenga vertelt over de intensieve weg die hij met zijn moeder is gegaan vanaf het ogenblik dat zij het bericht van haar naderende levenseinde te horen kreeg tot het moment, zo'n twee jaar later, dat hij zijn taak als testamentair executeur kon afronden. Cammenga geeft ook lezingen (...)'